

Gdańsk, dnia 06 marca 2019 r.

Sygn. akt D 62/18

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku

w składzie :

Przewodniczący : Elżbieta Daniluk
Członkowie : Katarzyna Sobala
Waldemar Szurkowski
Protokolant : Dominika Wesołowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 06 marca 2019 r. w Gdańsku, zażalenia złożonego przez panią [REDAKTOWANE] i pana [REDAKTOWANE] na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku z dnia 26 października 2018r. o odmowie wszczęcia dochodzenia o sygn. akt [REDAKTOWANE] w sprawie radcy prawnego [REDAKTOWANE] - [REDAKTOWANE] podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U. 2018.2115)

postanawia

- 1) utrzymać w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku z dnia 26 października 2018r. o odmowie wszczęcia dochodzenia o sygn. akt [REDAKTOWANE]
- 2) kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w Gdańsku, uznając je za uiszczone.

Przewodniczący :

[REDAKTOWANE]

Członkowie :

[REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE]

Sygn. akt D 62/18

Uzasadnienie

W dniu 3 lipca 2018r. oraz 11 lipca 2018r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku wpłynęła skarga Pani [REDAKTOWANO] - [REDAKTOWANO] oraz Pana [REDAKTOWANO] na czynności zawodowe radcy prawnej [REDAKTOWANO], będącej pełnomocnikiem procesowym jednej ze stron postępowania -małoletniego powoda, imieniu którego działa dyrektor Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w [REDAKTOWANO], zarzucając radcy prawnej, że w przygotowanym pozwie o alimenty świadomie i celowo wprowadziła w błąd Sąd Rejonowy w [REDAKTOWANO] Wydział [REDAKTOWANO] i [REDAKTOWANO] zamieszczając nieprawdziwe informacje o tym, że Skarżący nie przyczyniają się finansowo do zaspokojenia potrzeb małoletniego. Skarżący załączyli wydruki transakcji z rachunków bankowych i kopie dokumentów potwierdzających wpłaty pieniężne wynikające z decyzji administracyjnych wydanych przez dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w [REDAKTOWANO].

Postanowieniem z dnia 26 października 2018r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku, postanowiła odmówić wszczęcia dochodzenia na podstawie art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k., 322 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74(1) ustawy o radcach prawnych wobec ustalenia, że czynu nie popełniono, działania radcy prawnej były zgodne z prawem i ustaleniami otrzymanymi od swojego Mocodawcy.

W ocenie Rzecznika Dyscyplinarnego wskazywane przez Skarżących sformułowanie iż „istotnym jest, że pozwani finansowo nie przyczyniają się do zaspokojenia potrzeb małoletniego”, zawarte z pozwie z dnia 24.10.2017r. opracowanym przez radcę prawną, nie należy uznać jako wprowadzające w błąd a przekonuje o tym treść pozwu i załączone dokumenty w postaci wydanych decyzji Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie oraz kopii wpłat Skarżących będących wypełnieniem obowiązku uiszczania opłat za pobyt ich syna w placówce opiekuńczo-wychowawczej wynikającego z decyzji administracyjnych. Natomiast brak jest jakiegokolwiek dowodu dobrowolnego uiszczania alimentów przez Skarżących na rzecz ich małoletniego syna. Skarżący od czasu umieszczenia ich syna w placówce nie łożyli dobrowolnie alimentów na jego rzecz co było powodem wytoczenia przez PCPR w [REDAKTOWANO] powództwa o alimenty.

Od powyższego postanowienia Skarżący złożyli w zakreślonym prawem terminie zażalenie, w którym nie zgadzają się z postanowieniem o odmowie wszczęcia dochodzenia i wnoszą o jego uchylenie.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

W ocenie Sądu analiza materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie wskazuje, że decyzja o odmowie wszczęcia dochodzenia była zasadna. Tym samym Sąd podzielił w całości pogląd Rzecznika Dyscyplinarnego i postanowił utrzymać w mocy wydane postanowienie z dnia 26 października 2018 r. o odmowie jego wszczęcia.

Z materiału dowodowego wynika, że radca prawna [REDAKTOWANE] sporządziła pozew przeciwko Skarżącym zgodnie z wolą swojego Mocodawcy zatem użyte w pozwie stwierdzenie, że pozwani finansowo nie przyczyniają się do zaspokojenia potrzeb małoletniego nie można uznać jako wprowadzenie sądu w błąd przez radcę prawnego. Skarżący nie wypełniali swojego obowiązku alimentacyjnego wobec małoletniego syna. Stosownie do treści art. 38 ust. 2 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej kierownik powiatowego centrum pomocy rodzinie powiatu obowiązany do finansowania pobytu dziecka w pieczy zastępczej jest obowiązany dochodzić świadczeń alimentacyjnych, w przypadku, gdy od umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej upłynął rok. W niniejszej sprawie taka sytuacja zaistniała wobec małoletniego syna Skarżących. W takim przypadku powództwo o alimenty wytaczane jest na wniosek kierownika PCPR. Fakt uiszczania przez Skarżących opłat za pobyt dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej wynikających z decyzji administracyjnych wydanych przez dyrektora PCPR w [REDAKTOWANE] nie ma znaczenia dla ustalenia ich obowiązku alimentacyjnego i wysokości zasądzonych alimentów. W myśl art. 135 § 3 pkt 2 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego świadczenia, wydatki i inne środki finansowe związane z umieszczeniem dziecka w pieczy zastępczej, o których mowa w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej nie wpływają na zakres obowiązku alimentacyjnego.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego zakres potrzeb dziecka, które powinny być zaspokajane przez rodziców, wyznacza treść art. 96 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Stosownie do dyrektywy zawartej w tym przepisie, rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych, jak i duchowych.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Sąd utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

Od niniejszego postanowienia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w Gdańsku nie przysługuje środek odwoławczy (art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74(1) ustawy o radcach prawnych).

Przewodniczący :

[REDAKTOWANE]

Członkowie :

1. [REDAKTOWANE]
2. [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE]